

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

w sprawie z odwołania W.N.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury i renty funkcjonariuszy służb mundurowych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 17
lipca 2025 r.,

na skutek skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w
Poznaniu

z dnia 14 października 2024 r., sygn. akt III AUa 118/22,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2. odstępuje od obciążania organu rentowego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie złożył do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 14 października 2024 r., sygn. akt III AUa 118/22, którym Sąd drugiej instancji oddalił apelację organu rentowego od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 4 listopada 2021 r., sygn. akt VII U 1140/21. Sąd pierwszej instancji uwzględnił odwołania W.N. od decyzji organu rentowego z 27 czerwca 2017 r.

W piśmie procesowym z 25 czerwca 2025 r. (data prezentaty) pełnomocnik organu rentowego cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania oraz nieobciążanie organu rentowego kosztami postępowania.

Rozpoznanie skargi kasacyjnej stało się bezprzedmiotowe a postępowanie podlegało umorzeniu, bowiem cofnięcie skargi kasacyjnej jest w interesie odwołującego się, który nie składał własnej skargi kasacyjnej.

Z uwagi na cofnięcie skargi kasacyjnej oraz opierając się na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł zatem jak w sentencji postanowienia. O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.

[KK]

[SOP]